

Lovprisningens ofre

Nøglevers: "Lad os derfor ved ham til stadighed frembære lovprisningens offer til Gud, det vil sige frugten af vore læber, der takker hans navn."

Hebræerbrevet 13:15

***Udvalgt skriftsted:
Hebræerbrevet 13:12-21***

I dagens lektion taler apostlen Paulus både om Jesu offer og tjeneste og om hans efterfølgere, kirken. På den måde vender apostlen tilbage til tjenesten og ofringerne i Israels tabernakelordning, som er beskrevet i Anden og Tredje Mosebog. Paulus siger: "Vi har et alter, som de, der tjener tabernaklet, ikke har ret til at spise af. Kroppene af de dyr, hvis blod er bragt ind i helligdommen af ypperstepræsten for synd, bliver brændt uden for lejren. Jesus led også uden for porten, for at han kunne hellige folket med sit eget blod. Lad os derfor gå ud til ham uden for lejren og bære hans bebrejdelse." - Hebræerbrevet 13:10-13

Paulus fortsætter, som det fremgår af vores nøglevers, med at opmuntre Jesu efterfølgere til hele

tiden at bringe "lovprisningens offer" til Gud. Han beskriver yderligere dette offer som "frugten af vores læber, der takker hans navn", og tilføjer: "At gøre godt og at meddele glemmer man ikke; for med sådanne ofre har Gud velbehag." - vers 15,16

Disse ord fra apostlen minder os om den røgelse, som blev strøet på kullene på det gyldne røgelsesalter i tabernaklet, og som gav en sød lugt, der trængte ind i det allerhelligste og repræsenterede Guds nærvær. (Anden Mosebog 30,1-8). Lovprisningsofrene, vores læber, der takker Gud, gør godt og kommunikerer med hinanden, er helt sikkert som røgelse, en sød duft for vores himmelske Fader. Et andet sted taler Paulus om sådanne ofre som "en sødlig duft, et offer, der er velbehageligt for Gud." - Filipperne 4:18

Om et andet aspekt af vores emne skrev apostlen: "For ved at han [Jesus] døde, døde han én gang for synden. ... På samme måde regner I også jer selv for at være døde for synden." (Romerne 6:10,11). Vi er glade for, at Paulus minder os om, at vores død for synden er en tilregnet sag på grund af det faktum, at vi stadig er ufuldkomne i kødet. Men på grund af tilregningen af Jesu blod på vores vegne har vi guddommelig autoritet til at regne vores offer og tjeneste som "hellig, velbehageligt for Gud". - Romerne 12:1

Det er et vidunderligt privilegium og en stor ære, som vi er blevet inviteret til, og kun når vi har troen på, at Kristi blod gør vores offer acceptabelt, er vi i stand til at værdsætte virkeligheden af denne velsignede rolle, vi har i det guddommelige forsoningsprogram. Vi kan tro, som Paulus gjorde, at selv om vi ikke er "tilstrækkelige af os selv til at tænke på noget som helst af os selv; men vores tilstrækkelighed er fra Gud." (2. Korintherbrev 3,5). Vi kan acceptere forsikringen om, at vores adamiske ufuldkommenheder er dækket af Kristi retfærdigheds kappe, og at vi dermed er acceptable for Gud som fremtidige lemmer i Kristi ene legeme. - Esajas 61:10; Filipperne 3:9; 1 Korintherne 12:12,27

Lad os derfor dagligt engagere os i tjeneste og ofre over for Gud, hans sag om sandhed og retfærdighed og vores medbrødre i Kristus. Lad os også være engagerede i at forkynde "evangeliet om riget" til denne verdens fattige, stønnende skabning. (Matthæus 24:14). "For med sådanne ofre har Gud velbehag." Således vil vores "lovprisningsoffer" bringe ære og herlighed til vores kærlige himmelske Fader og til hans Søn, Kristus Jesus, vores Herre.